

OM
HAFSLUFT OCH HAFSBAD

VID

SVERGES VESTRA KUST

I PHYSIOLOGISKT OCH THERAPEUTISKT HÄNSEENDE

AF

CARL CEDERSTRÖM.

STOCKHOLM,
TRYCKT HOS JOH. BECKMAN, 1860.

A faint circular stamp or seal is visible at the bottom of the page, partially overlapping the text.

vind; nordostlig och sydostlig vind öfvergår vanligen efter några timmar till ostlig.

I sammanhang härmed vill jag med några ord omnämna vindarnes inflytelse på hafsvattnets salthalt vid vestkustens badorter.

Vi hafva nyss sett, att den vestliga vinden fördelaktigt, den ostliga ofördelaktigt inverkar på hafsluftens beskaffenhet vid nämnda orter. Dessa vindars inverkan på hafsvattnets beskaffenhet är alldeles *omvändt*, enär dess salthalt är störst vid ostlig vind och minst vid vestlig.

Detta förhållande beror derpå, att de flesta af våra badorter äro belägna vid, eller nära någon flods utlopp i hafvet, och att det af dessa floder nedförda, söta vattnet, såsom varande lättare, håller sig närmast ytan ofvanpå det salta vattnet och af vestlig vind tränges tillbaka mot kusten och kvarhålles vid densamma, enär vinden mest inverkar på de ytan närmast befintliga vattenlagren. Vid ostlig vind åter bortføres det söta vattnet utåt hafvet och ersättes underifrån af salt vatten.

Hvad de badorternas olika belägenhet beträffar, så lider *Strömstad* synnerligen af detta omnämnda vindarnes inflytande på vattnets salta, enär ej blott Ströms elfvens vatten kvarhålles, utan ock en betydlig del af det från Norska elfvarne kommande, i Christianiafjorden tömda, söta vattnet vid ihållande vestlig vind pressas in i Strömstads fjord. För den ostliga vinden är, såsom nyss nämndes, *Strömstad* väl skyddadt.

Gröbbestad är mindre väl skyddadt för landvinden, har i någon mån mehn af Norska elfvarnes vatten och är beläget vid en grund, sumpig och kärraktig hafsvik, hvarifrån osunda ångor nattetid uppstiga.

Fjellbacka är af ett högt och ståtligt berg skyddadt för landvinden och har föga att befara af saltvattnets utspädning. Detta lilla fiskeläge är, enligt

min uppfattning, genom sin belägenhet särdeles väl egnadt att blifva en god badort, hvartill det för närvarande nästan alls icke begagnas.

Lyssekihl är likaledes skyddadt för ostlig vind, och kan blott i ringa, om ens någon, mån lida af färskt vattens qvarhållande vid kusten, enär det är beläget vid Gullmars-fjordens mynning och Qvistrums elf tömmer sig i den tre mil långa, smala fjordens innersta vik.

Gustafsberg är väl skyddadt för landvinden, men lider af hafsvattnets derstädes högst betydliga utspädning.

Marstrand lär vara föga utsatt för minskning af vattnets salthalt, ehuru Götha-elfs vatten torde vid vissa vindar kunna verka derhän, men är deremot icke skyddadt för den torra landvinden, hvilken visserligen, innan den hinner Marstrand, har en vattenyta att stryka öfver, men denna är af så obetydlig utsträckning, att vindens beskaffenhet af densamma föga modifieras.

Warberg är utsatt för landvinden, men mindre för utspädning af vattnets salthalt. I Warberg lærer, i motsats till de nämnda badorterna, föga tillfälle finnas till dagligt vistande på hafvet, enär segelbåtar hitills ej funnits i tillräckligt antalt tillgängliga.

Särö är blottstaldt för landvinden och har föga salt vatten.